

1. За його днів прийшов Навуходоносор, цар вавилонський, а Єгояким був йому три роки невільник, та потому збунтувався на нього.
2. А Господь послав на нього орди халдеїв, і орди сирійські, і орди моавські, та орди синів Аммона. І він послав їх на Юду, щоб вигубити їх за словом Господа, що Він говорив через рабів Своїх пророків.
3. Тільки на наказ Господа сталося це на Юду, щоб відкинути його від лиця Його за гріхи Манасії, за все, що він робив,
4. а також за неповинну кров, яку він пролив, і наповнив Єрусалим неповинною кров'ю; і не хотів Господь простити.
5. А решта Єгоякимових діл, та все, що він робив, ото вони описані в Книзі Хроніки Юдиних царів.
6. І спочив Єгояким зо своїми батьками, а замість нього зацарював син його Єгояхін.
7. І більше вже не виходив єгипетський цар зо свого краю, бо вавилонський цар забрав усе від Єгипетського потоку аж до річки Ефрату, усе, що належало єгипетському цареві.
8. Єгояхін був вісімнадцяти літ, коли він зацарював, і царював в Єрусалимі три місяці. А ім'я його матері Нехушта, дочка Елнатана, з Єрусалиму.
9. І робив він зло в Господніх очах, усе так, як робив його батько.

10. Того часу прийшли до Єрусалиму раби Навуходоносора, царя вавилонського, і місто попало в облогу.

11. І прийшов Навуходоносор, вавилонський цар, на місто, а його раби облягали його.

12. І вийшов Єгояхін, цар Юдин, до вавилонського царя, він та мати його, і слуги його, і князі його, і євнухи його, і вавилонський цар узяв його восьмого року свого царювання.

13. І позабирав він звідти всі скарби Господнього дому та скарби дому царевого, і повідрубав всі золоті речі, які поробив був Соломон, цар Ізраїлів, у Господньому храмі, як говорив Господь.

14. І повиводив він увесь Єрусалим, і всіх князів, і всіх лицарів військових, десять тисяч пішло до неволі, і всіх теслів та ковалів. Не позоставив нікого, окрім нужденного народу Краю...

15. І він вивів до Вавилону Єгояхіна та цареву матір, і царських жінок, і його євнухів, і видатних у Краї, усіх випровадив у неволю з Єрусалиму до Вавилону.

16. І всіх військових, сім тисяч, і теслів та ковалів тисячу, усіх лицарів, що займалися війною, вивів їх вавилонський цар у неволю до Вавилону.

17. А царем настановив вавилонський цар Маттанію, дядька Єгояхіна, замість нього, і переіменив ім'я його на Седекію.

18. Седекія був віку двадцяти й одного року, коли він зацарював, і він царював в Єрусалимі одинадцять років. А ім'я його матері Хамуталь, дочка Єремії з Лівни.

19. І робив він зло в Господніх очах, усе так, як робив був Єгояким.

20. Бо за Господній гнів сталося це на Єрусалим та на Юду, і Він відкинув їх від Свого лица. І Седекія збунтувався проти вавилонського царя.